

การพัฒนากระบวนการผลิตชาชงดอกดาหลาดอฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระและปริมาณสารประกอบฟีนอลิก
Process Development of Torch Ginger Tea on Antioxidant Activity and Phenolic Compounds

สุวรรณา ผลใหม่^{1*} ขฎาพร เกลียงจันทร์¹ และสุไพลหมาน หมายโตไทย²

¹คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย, นครศรีธรรมราช

²คณะสัตวแพทยศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย, นครศรีธรรมราช

บทคัดย่อ

การทดลองครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของอุณหภูมิและระยะเวลาการอบแห้งต่อฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระและสารประกอบฟีนอลิกทั้งหมดของชาชงดอกดาหลา โดยศึกษาฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระด้วยวิธี 2,2 - Diphenyl-1-picrylhydrazyl (DPPH) radical scavenging และศึกษาปริมาณสารประกอบฟีนอลิกทั้งหมดด้วยวิธี Folin-Ciocalteu จากการทดลองพบว่าค่าฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระสูงสุดที่อุณหภูมิ 70 องศาเซลเซียส (ร้อยละ 89.84) เวลา 30 ชั่วโมง (ร้อยละ 91.36) และปริมาณสารประกอบฟีนอลิกสูงสุดที่อุณหภูมิ 70 องศาเซลเซียส (158.73 ไมโครโมลาร์กรดเฟอรูลิกต่อกรัมน้ำหนักแห้ง) เวลา 30 ชั่วโมง (266.73 ไมโครโมลาร์กรดเฟอรูลิกต่อกรัมน้ำหนักแห้ง) ดังนั้นในกระบวนการผลิตชาชงดอกดาหลา ควรใช้อุณหภูมิ 70 องศาเซลเซียส เวลา 30 ชั่วโมง ในการอบดอกดาหลา เพื่อรักษาฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระและปริมาณสารประกอบฟีนอลิก

คำสำคัญ: ดอกดาหลา, สารประกอบฟีนอลิก, ฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระ

Abstract

This study was investigated the effect of temperature and time air drying on antioxidant activity and phenolic compounds of Torch Ginger (*Etlingera elatior*) tea. Antioxidant activity was also evaluated using 2,2 - Diphenyl-1-picrylhydrazyl (DPPH) radical scavenging and phenolic compounds was also evaluated using Folin-Ciocalteu. The result showed that the maximum antioxidant activity was at 70°C (89.84%) and 30 hours (91.36%). The maximum phenolic compounds at 70°C was 158.73 µM ferulic acid/g of dry weight and for 30 hours was 266.73 µM ferulic acid/g of dry weight. Then temperature at 70°C for 30 hours should be the suggestion method for process Torch Ginger (*Etlingera elatior*) tea because this method preserved the antioxidant activity and phenolic compounds.

Keywords: torch ginger, antioxidant activity, phenolic compound

*ผู้นิพนธ์ประสานงาน joy067@yahoo.com โทร 0858833356

1. บทนำ

ในปัจจุบันมีการนำพืชสมุนไพรพื้นบ้านหลายชนิด มาใช้เป็นเครื่องดื่มในลักษณะการชงดื่มกันอย่างแพร่หลาย โดยนำพืชสมุนไพรเหล่านั้นมาผ่านกระบวนการทำให้แห้ง แล้วลดขนาดให้เล็กลง บรรจุของสำหรับการแช่น้ำร้อนเพื่อชงดื่ม (กองควบคุมอาหาร, 2549) เป็นการเก็บพืชสมุนไพรให้มีความแก่ที่ชงดื่มได้ และมีความสะดวกในการบริโภค ซึ่งในปัจจุบันจะเห็นได้ว่าการบริโภคชาชงกันเป็นจำนวนมาก และมีแนวโน้มว่าจะเพิ่มสูงขึ้น (ไพโรจน์, 2554) และในยุคที่กระแสการดูแลสุขภาพด้วยสารจากธรรมชาติ กำลังได้รับความนิยมสูง ทำให้ผู้คนหันมาใช้ผลิตภัณฑ์สมุนไพรมากขึ้น เนื่องจากมีประสิทธิภาพเทียบเคียงสารเคมีสังเคราะห์ เป็นอีกทางเลือกหนึ่งของการดูแลสุขภาพที่มีความปลอดภัยสูง (มณฑนา, 2552) แต่เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้ประชากรมีพฤติกรรมการบริโภคที่เปลี่ยนแปลงไปด้วย ปัญหาที่ตามมา คือ ภาวะโภชนาการและการได้รับ

สารพิษในรูปแบบต่าง ๆ นอกจากนั้น สภาวะเครียด มลภาวะ การสูบบุหรี่ การดื่มเหล้า เป็นตัวเร่งการเกิดปฏิกิริยาออกซิเดชันในร่างกาย เป็นผลให้เกิดเป็นอนุมูลอิสระ (อัจฉรา, 2554) เป็นสาเหตุสำคัญของโรคหลายชนิด (Nakabeppu *et al.*, 2006; Valko *et al.*, 2007)

อนุมูลอิสระมีความเกี่ยวข้องกับภาวะความผิดปกติของร่างกายมนุษย์ ดังนั้น การควบคุมปริมาณอนุมูลอิสระในร่างกายให้อยู่ในระดับที่สมดุล จึงเป็นหนทางหนึ่งที่จะช่วยป้องกันการเกิดโรค (มณฑนา, 2552) พืชพื้นบ้านของไทยหลายชนิดจัดว่ามีสารต้านอนุมูลอิสระในปริมาณที่สูง รวมทั้งพืชวงศ์ขิง เช่น ขิง ข่า ขมิ้น ไพล ซึ่งมีสารต้านอนุมูลอิสระหลายชนิด (กมลทิพย์, 2549) ดาหลาจัดเป็นพืชในวงศ์ขิงที่มีฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระปริมาณสูง และด้วยรูปทรง สีกลิ่นที่สวยงาม และความทนทานของดอกดาหลา จึงกลายเป็นไม้ตัดดอกที่ทำกำไรให้กับผู้ปลูกเป็นจำนวนมาก ซึ่งไม่เพียงแต่เป็นไม้ประดับเท่านั้น ดอกดาหลายังสามารถนำมาทำเป็นอาหารได้หลากหลาย เช่น แกงส้ม แกงจืด แกงเผ็ด แกงกะทิ และเป็นส่วนผสมในข้าวยาที่เป็นอาหารประจำท้องถิ่นของชาวปักษ์ใต้ หรือการนำดอกดาหลาไปแปรรูปเป็นน้ำสมุนไพร ไวน์สมุนไพร เป็นต้น (กฤติยา, ม.ป.ป)

ปัจจุบันมีการนำดอกดาหลาไปแปรรูปเป็นน้ำสมุนไพร และมีการบริโภคกันอย่างแพร่หลาย แต่ยังมีข้อเสียในการเก็บรักษาผลิตภัณฑ์ให้มีอายุการเก็บรักษาที่ยาวนานขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีจุดมุ่งหมายในการพัฒนากระบวนการผลิตชาดาหลาในรูปแบบชาขง ที่มีฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระและปริมาณสารประกอบฟีนอลิกทั้งหมดสูง เพื่อเป็นการส่งเสริมการบริโภคชาจากพืชพื้นบ้าน และเป็นการเพิ่มมูลค่าให้กับพืชพื้นบ้าน ซึ่งนำไปสู่การเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกร

2. วิธีดำเนินการวิจัย

1. การเตรียมชาขงดอกดาหลา

นำดอกดาหลามาล้างทำความสะอาด ผึ่งให้แห้ง หั่นเป็นชิ้นเล็ก ๆ แล้วนำดอกดาหลาไปอบแห้งที่อุณหภูมิ 60, 70, 80 และ 90 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 24 ชั่วโมง จากนั้นนำดอกดาหลาที่อบแล้วในแต่ละอุณหภูมิมาเตรียมเป็นชาขงดอกดาหลา โดยนำมาบรรจุซองชาซองละ 5 กรัม แล้วนำมาชงด้วยน้ำร้อนปริมาตร 100 มิลลิลิตร เป็นเวลา 10 นาที จำนวน 2 ครั้ง จากนั้นนำน้ำชาขงดอกดาหลาที่ได้มากรองด้วยกระดาษกรองเบอร์ 1 แล้วทดสอบฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระด้วยวิธี DPPH ตามวิธีการข้อ 2 และวิเคราะห์ปริมาณสารประกอบฟีนอลิกทั้งหมดตามวิธีการข้อ 3 จากนั้นนำดอกดาหลามาอบแห้งที่อุณหภูมิที่มีฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระและปริมาณสารประกอบฟีนอลิกสูงสุด เป็นเวลา 12, 18, 24, 30, 42 และ 48 ชั่วโมง นำดอกดาหลาแต่ละชุดมาเตรียมเป็นชาขงดอกดาหลา และทดสอบฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระด้วยวิธี DPPH ตามวิธีการข้อ 2 และวิเคราะห์ปริมาณสารประกอบฟีนอลิกทั้งหมดตามวิธีการข้อ 3

2. การทดสอบฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระด้วยวิธี DPPH (โดยดัดแปลงจากวิธีของ Paola, 2010)

ทดสอบฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระ DPPH โดยนำน้ำชาขงดอกดาหลาปริมาตร 1 มิลลิลิตร ใส่หลอดทดลองและเติมสารละลาย DPPH ปริมาตร 4.5 มิลลิลิตร เขย่าให้เข้ากันเป็นเวลา 10 นาที ตั้งทิ้งไว้ในที่มืด เป็นเวลา 30, 60, 90 และ 120 นาที แล้วนำสารละลายไปวัดค่าการดูดกลืนแสงด้วยเครื่องสเปกโตรโฟโตมิเตอร์ ที่ความยาวคลื่น 520 นาโนเมตร เพื่อคำนวณค่าร้อยละของฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระ (% Inhibition activity) จากสมการ

$$\text{ค่าร้อยละของการต้านอนุมูลอิสระ} = \frac{(A_{\text{control}} - A_{\text{sample}})}{A_{\text{control}}} \times 100$$

เมื่อ A_{control} = ค่าการดูดกลืนแสงของสารควบคุม

A_{sample} = ค่าการดูดกลืนแสงของสารละลายตัวอย่าง

3.การวิเคราะห์ปริมาณสารประกอบฟีนอลิกทั้งหมด (วิธีของ Mongolsilpet al, 2004)

การวิเคราะห์ปริมาณสารประกอบฟีนอลิก โดยการนำน้ำชาขงจากดอกดาหลา ปริมาตร 1 มิลลิลิตร เติมสารละลาย Folin – Ciocalteu ที่เจือจาง 1:10 ด้วยน้ำกลั่น ปริมาตร 1 มิลลิลิตร เขย่าให้เข้ากัน ตั้งทิ้งไว้ 7 นาที แล้วเติม 10 % Na_2CO_3 ปริมาตร 8 มิลลิลิตร ตั้งทิ้งไว้เป็นเวลา 30 นาที จากนั้นนำสารละลายไปวัดค่าการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 650 นาโนเมตร ทำการทดลองซ้ำ 3 ครั้ง แล้วคำนวณค่าปริมาณสารประกอบฟีนอลิกทั้งหมด โดยเปรียบเทียบกับสารละลายมาตรฐานของกรดเพอรูลิก

3. ผลการวิจัยและอภิปรายผล

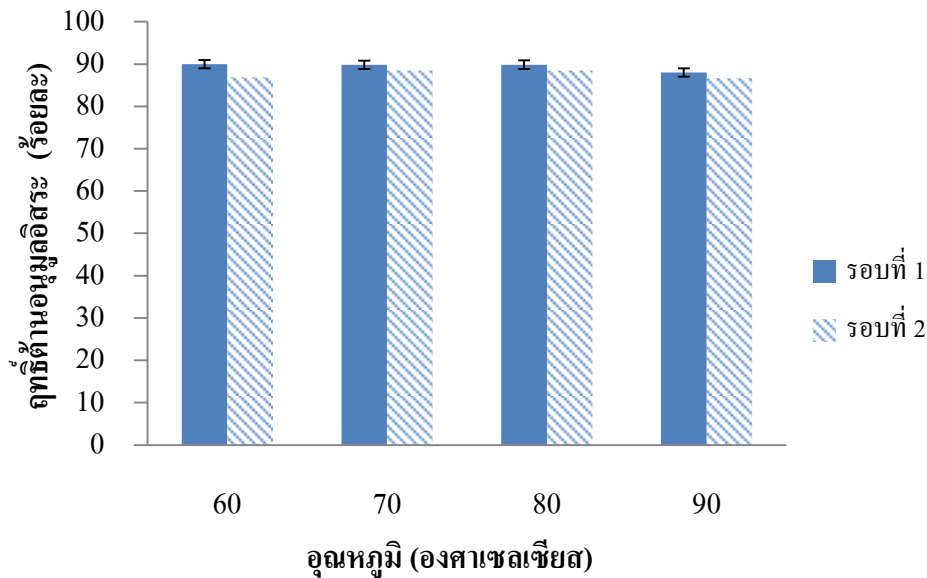
1.ผลของอุณหภูมิต่อฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระ และปริมาณสารประกอบฟีนอลิก

1.1 ผลของอุณหภูมิต่อฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระ

จากการศึกษาฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระในชาขงดอกดาหลาอบแห้งที่อุณหภูมิ 60, 70, 80 และ 90 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 24 ชั่วโมง ในการชงชารอบที่ 1 พบว่าที่อุณหภูมิ 60 องศาเซลเซียส มีฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระสูงสุด เท่ากับ 89.99 รองลงมาคือ อุณหภูมิ 80, 70 และ 90 องศาเซลเซียส มีค่าเท่ากับร้อยละ 89.85, 89.84 และ 88 ตามลำดับ ตามลำดับ (ภาพที่ 1) เมื่อนำค่าร้อยละของฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระในชาขงดอกดาหลาอบแห้ง ที่อุณหภูมิ 60-90 องศาเซลเซียส นาน 24 ชั่วโมง มาเปรียบเทียบกับ พบว่า ค่าฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ($P \geq 0.05$) และจากการเปรียบเทียบค่าร้อยละของฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระในการชงชารอบที่ 1 และรอบที่ 2 พบว่า ค่าฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ($P \geq 0.05$)

ตารางที่ 1 ฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระของชาขงดอกดาหลาที่อุณหภูมิต่าง ๆ

อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)	ฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระ (ร้อยละ)	
	ชงรอบที่ 1	ชงรอบที่ 2
60	89.99±0.02	86.86±0.03
70	89.84±0.01	88.44±0.04
80	89.85±0.01	88.46±0.01
90	88.00±0.03	86.65±0.05

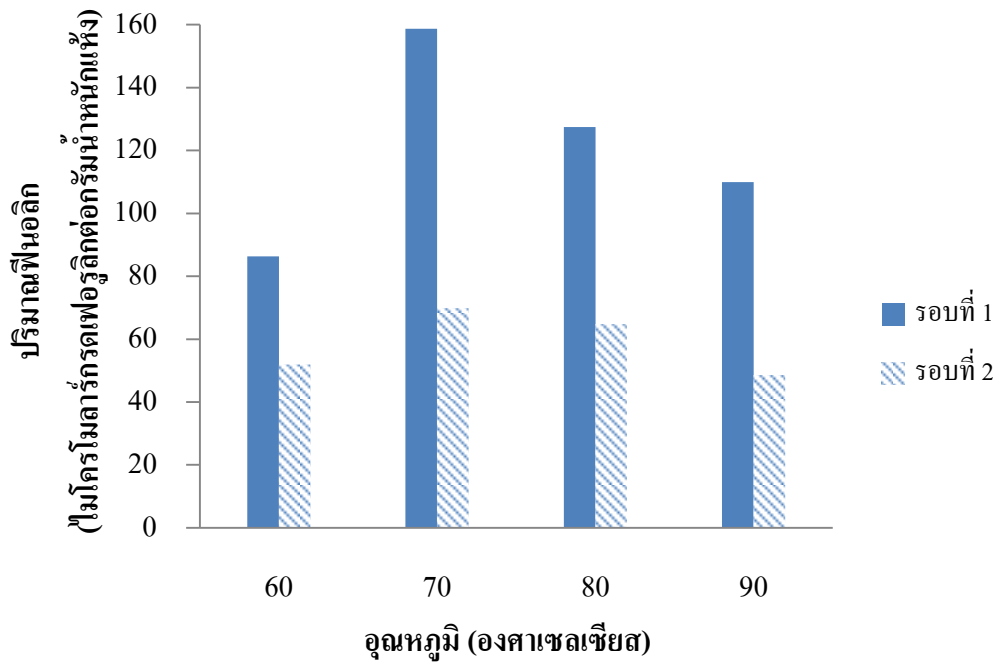
ภาพที่ 1 ฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระของชาชงดอกดาหลาที่อุณหภูมิต่าง ๆ

1.2 ผลของอุณหภูมิต่อปริมาณสารประกอบฟีนอลิกทั้งหมด

จากการวิเคราะห์หาปริมาณสารประกอบฟีนอลิกทั้งหมดในชาชงดอกดาหลาที่อุณหภูมิ 60, 70, 80 และ 90 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 24 ชั่วโมง ในการชงชารอบที่ 1 พบว่าที่อุณหภูมิ 70 องศาเซลเซียส มีปริมาณสารประกอบ ฟีนอลิกสูงสุด เท่ากับ 158.73 ไมโครโมลาร์กรดเฟอรูลิกต่อกรัมน้ำหนักแห้ง รองลงมาคือ อุณหภูมิ 80, 90 และ 60 องศาเซลเซียส มีค่าเท่ากับ 127.45, 110.00 และ 86.36 ไมโครโมลาร์กรดเฟอรูลิกต่อกรัมน้ำหนักแห้ง ตามลำดับ (ภาพที่ 2) เมื่อนำค่าปริมาณสารประกอบฟีนอลิกทั้งหมดในชาชงดอกดาหลาที่ผ่านการอบแห้งที่อุณหภูมิ 60-90 องศาเซลเซียส นาน 24 ชั่วโมง มาเปรียบเทียบกัน พบว่า ปริมาณสารประกอบฟีนอลิกมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ($P \leq 0.05$) และจากการเปรียบเทียบปริมาณสารประกอบฟีนอลิกในการชงชารอบที่ 1 และรอบที่ 2 พบว่า ปริมาณสารประกอบฟีนอลิกมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ($P \leq 0.05$)

ตารางที่ 2 ปริมาณสารประกอบฟีนอลิกทั้งหมดของชาชงดอกดาหลาที่อุณหภูมิต่าง ๆ

อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)	ปริมาณสารประกอบฟีนอลิกทั้งหมด (ไมโครโมลาร์กรดเฟอรูลิกต่อกรัมน้ำหนักแห้ง)	
	ชงรอบที่ 1	ชงรอบที่ 2
60	86.36±0.01	51.91±0.04
70	158.73±0.03	69.82±0.05
80	127.45±0.06	64.73±0.04
90	110.00±0.04	48.55±0.01

ภาพที่ 2 แสดงปริมาณสารประกอบฟีนอลิกทั้งหมดของชาชงดอกดาหลาที่อุณหภูมิต่าง ๆ

จากการศึกษาผลของอุณหภูมิอบแห้งต่อฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระและปริมาณสารประกอบฟีนอลิกทั้งหมด พบว่า ฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระที่อุณหภูมิ 60 – 90 องศาเซลเซียส ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ($P \geq 0.05$) ส่วนปริมาณสารประกอบฟีนอลิกทั้งหมดที่อุณหภูมิ 60 – 90 องศาเซลเซียส พบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ($P \leq 0.05$) โดยพบมากที่สุดที่อุณหภูมิ 70 องศาเซลเซียส โดยทั่วไปการอบชาจะทำให้ที่อุณหภูมิต่ำกว่า 100 องศาเซลเซียส เนื่องจากการอบที่อุณหภูมิสูงจะทำให้กลิ่นรสของชาหายออกไปได้ (สมบัติ, 2535) เช่นเดียวกับผลการศึกษาของนันท์ชนก และคณะ (2556) พบความสามารถในการต้านอนุมูลอิสระของชาชงจากเปลือกส้มโอที่อุณหภูมิการอบแห้งที่ 50 องศาเซลเซียส พบปริมาณฟีนอลิกทั้งหมดมีค่าระหว่าง 123.79-211.88 μg gallic acid/ml ค่าการต้านอนุมูลอิสระอยู่ระหว่าง 61.78-62.15% ดังนั้นจากการศึกษาครั้งนี้จึงสรุปได้ว่าการอบแห้งดอกดาหลาที่อุณหภูมิ 70 องศาเซลเซียส เป็นอุณหภูมิที่เหมาะสมที่สุดแก่การอบแห้งดอกดาหลา เมื่อได้อุณหภูมิที่เหมาะสมที่สุด จึงนำมาทำการอบแห้งที่เวลาต่าง ๆ เพื่อหาระยะเวลาที่ดีที่สุดของการอบแห้งดอกดาหลา

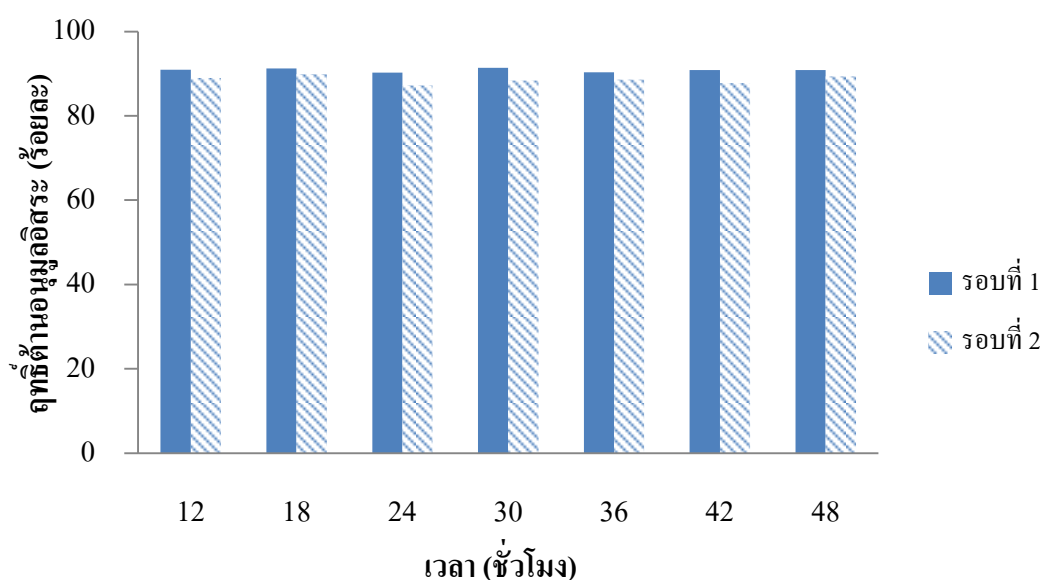
2. ผลของเวลาต่อฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระและปริมาณสารประกอบฟีนอลิก

2.1 ผลของเวลาต่อฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระ

จากการศึกษาฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระในชาชงดอกดาหลาที่อุณหภูมิ 70 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 12, 18, 24, 30, 36, 42 และ 48 ชั่วโมง ในการชงชาอบที่ 1 พบว่า ที่เวลา 30 ชั่วโมง มีฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระสูงสุด เท่ากับ 91.36 รองลงมาคือ เวลา 18, 12, 42, 48, 36 และ 24 ชั่วโมง มีค่าเท่ากับร้อยละ 91.22, 90.96, 90.89, 90.85, 90.31 และ 90.22 ตามลำดับ (ภาพที่ 3) เมื่อนำค่าฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระในชาชงดอกดาหลาอบแห้งที่เวลา 12- 48 ชั่วโมงมาเปรียบเทียบกัน พบว่า ฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ($P \geq 0.05$) และจากการเปรียบเทียบค่าฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระในการชงชาอบที่ 1 และอบที่ 2 พบว่า ค่าฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P \geq 0.05$)

ตารางที่ 3 ฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระของชาชงดอกดาหลาที่เวลาต่าง ๆ

เวลาในการอบ (ชั่วโมง)	ฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระ (ร้อยละ)	
	ชงรอบที่ 1	ชงรอบที่ 2
12	90.96±0.05	88.93±0.03
18	91.22±0.01	89.84±0.03
24	90.22±0.02	87.19±0.08
30	91.36±0.01	88.37±0.03
36	90.31±0.07	88.58±0.04
42	90.89±0.03	87.77±0.08
48	90.85±0.02	89.33±0.05

ภาพที่ 3 แสดงฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระของชาชงดอกดาหลา ณ เวลาต่าง ๆ

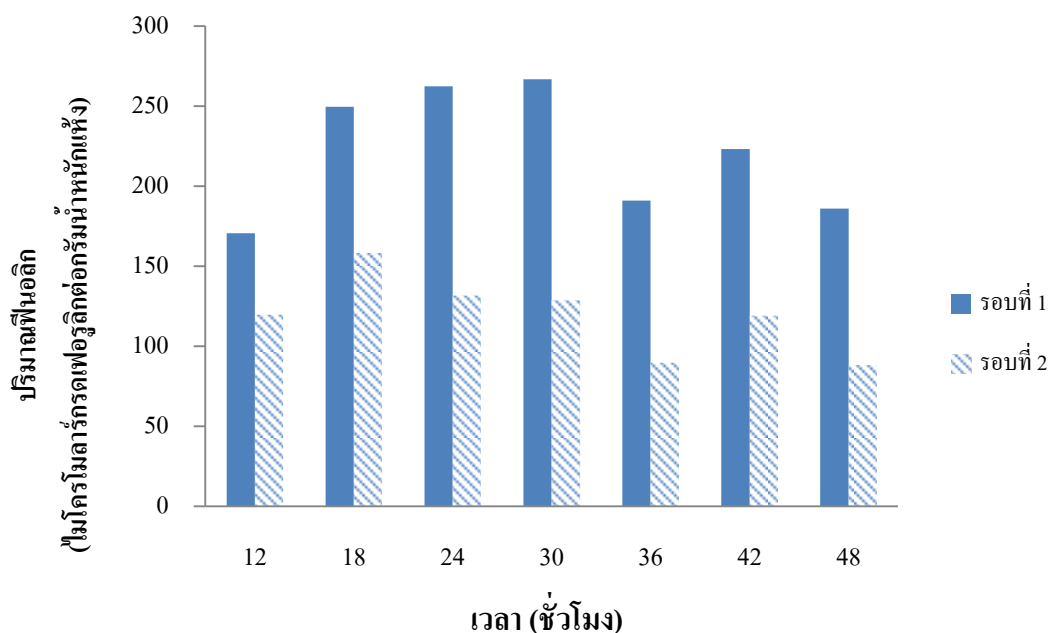
2.2 ผลของเวลาต่อปริมาณสารประกอบฟีนอลิกทั้งหมด

จากผลการศึกษาปริมาณสารประกอบฟีนอลิกทั้งหมดในชาชงดอกดาหลาอบแห้ง ณ อุณหภูมิ 70 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 12, 18, 24, 30, 36, 42 และ 48 ชั่วโมง ในการชงชารอบที่ 1 พบว่า เวลา 30 ชั่วโมง มีปริมาณสารประกอบฟีนอลิกทั้งหมดสูงที่สุด เท่ากับ 266.73 ไมโครโมลาร์กรดเฟอรูลิกต่อกรัมน้ำหนักแห้ง รองลงมาคือ เวลา 24, 18, 42, 36, 48 และ 12 ชั่วโมง มีค่าเท่ากับ 262.36, 249.55, 223.09, 190.91, 186.00 และ 170.54 ไมโครโมลาร์กรดเฟอรูลิกต่อกรัมน้ำหนักแห้ง ตามลำดับ (ภาพที่ 4) เมื่อนำค่าปริมาณสารประกอบฟีนอลิกทั้งหมดในชาชงดอกดาหลาอบแห้งที่เวลา 12-48 ชั่วโมงมาเปรียบเทียบกัน พบว่า ปริมาณสารประกอบฟีนอลิกที่เวลาต่าง ๆ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ($P \leq 0.05$) และจากการเปรียบเทียบปริมาณสารประกอบฟีนอลิกทั้งหมดในการชงชารอบที่ 1 และรอบที่ 2 พบว่า ปริมาณสารประกอบฟีนอลิกมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ($P \leq 0.05$)

จากการศึกษาผลของเวลาอบแห้งต่อฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระและปริมาณสารประกอบฟีนอลิกทั้งหมดที่เวลา 12 – 48 ชั่วโมง พบว่าที่เวลา 30 ชั่วโมง มีค่าฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระและปริมาณสารประกอบฟีนอลิกสูงสุด ผลการศึกษาที่ได้ใกล้เคียงกับการศึกษาหาอัตราส่วนระหว่างชาเมี่ยงกับตะไคร้ในการผลิตเครื่องดื่มชนิดผง วิเคราะห์พอลิฟีนอลและการต้านออกซิเดชันของผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มชาสมุนไพรชนิดผงจากชาเมี่ยงผสมตะไคร้โดยวิธีดูดซับลมร้อนที่อุณหภูมิ 50 องศาเซลเซียส ประมาณ 24 ชั่วโมง (บุญญาพร และเกียรติศักดิ์, 2555) ดังนั้นจากผลการศึกษาร่วมกันพบว่าในกระบวนการผลิตชาชงดอกดาหลาควรใช้อุณหภูมิ 70 องศาเซลเซียส เวลา 30 ชั่วโมง ในการอบดอกดาหลาเพื่อรักษาฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระและปริมาณสารประกอบฟีนอลิกทั้งหมด

ตารางที่ 4 ปริมาณสารประกอบฟีนอลิกทั้งหมดของชาชงดอกดาหลาที่เวลาต่าง ๆ

เวลาในการอบ (ชั่วโมง)	ปริมาณสารประกอบฟีนอลิกทั้งหมด (ไมโครโมลาร์กรดเพอรูลิกต่อกรัมน้ำหนักแห้ง)	
	ชงรอบที่ 1	ชงรอบที่ 2
12	170.54±0.02	119.46±0.05
18	249.55±0.05	158.18±0.04
24	262.36±0.02	131.45±0.03
30	266.73±0.01	128.45±0.06
36	190.91±0.02	89.46±0.06
42	223.09±0.03	118.91±0.03
48	186.00±0.02	88.09±0.05

ภาพที่ 4 ปริมาณสารประกอบฟีนอลิกทั้งหมดของชาชงดอกดาหลาที่เวลาต่าง ๆ

4. สรุปผล

จากการศึกษาผลของอุณหภูมิและระยะเวลาการอบแห้งต่อฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระและสารประกอบฟีนอลิกทั้งหมดของชาชงดอกดาหลา โดยศึกษาฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระด้วยวิธี 2,2 - Diphenyl-1-picrylhydrazyl (DPPH) radical scavenging และศึกษา

ปริมาณสารประกอบฟีนอลิกทั้งหมดด้วยวิธี Folin-Ciocalteu จากการทดลองพบว่าค่าฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระสูงสุดที่อุณหภูมิ 70 องศาเซลเซียส (ร้อยละ 89.84) เวลา 30 ชั่วโมง (ร้อยละ 91.36) และปริมาณสารประกอบฟีนอลิกสูงสุดที่อุณหภูมิ 70 องศาเซลเซียส (158.73 ไมโครโมลาร์กรดเฟอรูลิกต่อกรัมน้ำหนักแห้ง) เวลา 30 ชั่วโมง (266.73 ไมโครโมลาร์กรดเฟอรูลิกต่อกรัมน้ำหนักแห้ง) จากการเปรียบเทียบค่าร้อยละของฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระในการชงชาอบที่ 1 และอบที่ 2 พบว่า ค่าฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ($P \geq 0.05$) ส่วนปริมาณสารประกอบฟีนอลิกมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ($P \leq 0.05$) โดยพบปริมาณสารประกอบฟีนอลิกในการชงชาอบที่ 1 สูงกว่าอบที่ 2 ดังนั้นในกระบวนการผลิตชาชงดอกดาหลา ควรใช้อุณหภูมิ 70 องศาเซลเซียส เวลา 30 ชั่วโมง ในการอบดอกดาหลา เพื่อรักษาฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระและปริมาณสารประกอบฟีนอลิก

5. กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยนี้ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยจากคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยงบประมาณประจำปี 2558 ประเภทบรรยายได้หน่วยงาน และขอขอบพระคุณสาขาวิชาเคมีอุตสาหกรรม คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่อนุเคราะห์เครื่องมือวิจัยในห้องปฏิบัติการ และอาคารปฏิบัติการเพื่อการวิจัยงานวิจัยประสบผลสำเร็จ

6. เอกสารอ้างอิง

- [1] กมลทิพย์ สุวรรณเดช และดวงใจ สุขเฉลิม, 2549, “การศึกษาอนุกรมวิธานของพืชในวงศ์ขิง (ZINGIBERACEAE) ในส่วนพื้นที่เขตป่าทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี”, เรื่องเต็มการประชุมวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 44: สาขาวิศวกรรมศาสตร์ สาขาสถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพมหานคร, 572-579.
- [2] กองควบคุมอาหาร, 2549, “แนวทางการพิจารณาอาหารประเภท “ชาสมุนไพร”, สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา,
- [3] กฤติยา ไชยนอก, ม.ป.ป.,” ดาหลา ความงามที่กินได้”, สำนักงานข้อมูลสมุนไพร คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- [4] นันทชนก นันทะไชย, อินทิรา ลีจันทร์พร และปาลิดา ตั้งอนุรัตน์, 2556, “ความสามารถในการต้านอนุมูลอิสระจากเปลือกส้มโอ”, คณะเทคโนโลยีการเกษตร, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- [5] ปุญญาพร บัวเผื่อน และเกียรติศักดิ์ พลสงคราม, 2555, “พอลิฟินอลและความสามารถในการต้านออกซิเดชันของชาเมี่ยงผสมตะไคร้”, รายงานวิจัย โครงการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอาหาร, สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอาหาร คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพ เชียงใหม่.
- [6] ไพโรจน์ วิริยจารี, ตะวัน บุรีแก้ว และกนิษฐา บุญสวัสดิ์, 2554, “การศึกษาความเป็นไปได้ในการผลิตชาจากเงี้ยวกุหลานหรือมาชาชูรู”, ภาควิชาเทคโนโลยีการพัฒนามลิตภัณฑ์ คณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- [7] มณฑนา ภาณุมาภรณ์, 2552, “เครื่องสำอางและความงามเพื่อสุขภาพ”. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์กรุงเทพเวชสาร: 27-81.
- [8] อัจฉรา แก้วน้อย, 2554, “การพัฒนาเครื่องดื่มสมุนไพรที่ผลิตจากดอกไม้ท้องถิ่น อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม ที่มีคุณสมบัติในการต้านอนุมูลอิสระเพื่อการผลิตในเชิงพาณิชย์”, สาขาวิชาเคมีอุตสาหกรรม และศูนย์ความเป็นเลิศด้านนวัตกรรมทางเคมี คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- [9] Nakabepu, Y., 2006, “Mutagenesis and carcinogenesis caused by the oxidation of nucleic acids”. Journal of Biological Chemistry, 387, 373-382.
- [10] Valko, M., 2007, “Free radicals and antioxidants in normal physiological functions and human disease”, International Journal of Biochemistry & Cell Biology, 39: 4484-4489.